

оставилъ вече 4 хыляды трупа на бойно-то поле. Послѣ три години отъ това, а имянно въ 502 г. дошла пакъ та ся присѣединила при тѣхъ и още една чета, та станжли по-много, и Имп. Анастасій, за да ся избави отъ тѣхъ, зѣлъ да ги примамва и откупува съ пары да му служатъ, защото инакъ много страшно были опустошили вече Македоніѣ и Тессаліѣ чякъ до Термопилъ, една чясть отъ Епиръ пакъ развалили (517 г.), и вече зѣли да ся втургать и камъто столицата му, която отъ часъ на часъ ся все по-злѣ заплашвала отъ тѣхъ, та за да имъ прѣсѣче пѣтя камъ нежъ еднижъ за сякога, принѣдилъ ся да изгради еднѣ дългъ стѣнѣ, отъ Черно-море до Мраморно, нарѣченѣ на имя то му — Анастасіавъ*); нѣ тѣ все пакъ ся неоставяли отъ намѣреніе-то си, ами като ги нагнѣяли, поподрыпали ся за нѣколко врѣмя въ земижъ си между Донъ и Волгъ, и послѣ пакъ ся появявали изново, както и когато царувалъ Им. Юстинианъ (538 г.) были напалатили подъ прѣдводителството на главатариты си, Българѣ и Дрога, въ Мизіѣ, отъ дѣто едва слѣдъ еднѣ годинѣ Иллирійскій префектъ Мундусъ сполучилъ да ги изгони и разбіе. И отъ тѣзи неговѣ побѣдѣ надъ тѣхъ, отъ които мнозина были поробени и намѣстени въ императорскыты войскы, зѣлъ императорътъ да ся прѣкоросва вече и Българскій, както ся види това по нѣкои отъ тогашныты му медали.

II. Ами какво станжли тогава, като ги разбили?

О. Тѣ ся оттеглили по обычая си пакъ, и въ 559 л. ся завърнѣли още еднижъ наброй около 20 хыляды душъ подъ прѣдводителството на главатара си *Заберегана*, който сега ги прѣкаралъ повечето на коніе по замръзналыя Дунавъ, — и за да си отмъстятъ

*) Тя была на разстояние отъ Цариградъ колкото 40 мили, и ся простирала на дължинѣ 60 мили между двѣтъ морета.